

DZIENNIK URZĘDOWY

Obwodu Pińczowskiego.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. Nr. 6. Pińczów, dnia 15 grudnia 1915.

102.

Ułaskawienia.

Z okazyi 67. uroczystej rocznicy wstąpienia na tron Jego Apostolskiej Mości naszego Cesarza i Króla uważam za stosowne na mocy udzielonego mi prawa ułaskawienia w myśl § 477 ustępu 2. wojskowej procedury karnej i rozporządzenia AOK/EOK Op. Nr. 5790 z dnia 6. października 1914 poniżej naprowadzonym, przez tutejszy sąd wojskowy zasądzonym osobom kary więzienia znieść względnie złagodzić, a mianowicie:

1) Karolowi Pieterwasowi, wyrokiem K 4/15 z 2. lipca 1915 zasądzonemu na karę dwuletniego ciężkiego więzienia na jeden rok,

2) Maryannie Walas resztę czteromiesięcznej kary więzienia, na którą prawomocnym wyrokiem L. cz. K. 110/15 z 4. listopada 1915 zasądzona została,

3) Żołnierzowi Stefanowi Łazarykowi z etapowego batalionu pospolitego ruszenia Nr. 211 5. letnią karę więzienia, na którą prawomocnym wyrokiem z dnia 1. października 1915 L. cz. K 101/15 zasądzony został, na 2 lata i

4) Wincentemu Jachimowskiemu 2. letnią karę ciężkiego więzienia, na którą prawomocnym wyrokiem z 4. listopada 1915 L. cz. K 112/15 zasądzony został, na jeden rok i dwa miesiące.

103.

Moratoryum.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 4. listopada 1915 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część XI Nr. 43).

1. Rozdział.

Zwłoka ustawowa.

A. Rozmiar i przedmiot.

§ 1.

Wierzytelności ulegające zwłoce.

Wierzytelności pieniężne, które polegają na umowie, powstały przed 31. lipca 1914. i są płatne w dniu 31. lipca 1914 lub później, ulegają zwłoce, jeżeli:

a) są zabezpieczone na nieruchomościach, albo też opierają się na

b) rachunku bieżącym, dowodzie lokacyjnym lub książeczce wkładkowei,

c) umowie o ubezpieczenie,

d) wekslu, rewersie lub na obligu notaryalnym.

B. Wyjątki.

§ 2.

Opłata odsetek i rat.

Nie podlega zwłoce roszczenie o zapłatę odsetek od wierzytelności wymienionych w § 1, pod lit. a i b, oraz o zapłatę odsetek i rat od pożyczek Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Warszawie i Towarzystw kredytowych miejskich.

§ 3.

Mniejsze spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wpłatę nie podlega zwłoce do wysokości 5% miesięcznie od tej należności, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jednakże z tem ograniczeniem, że kwota najwyższa, jaką dłużnik na żądanie musi wypłacić, oraz kwota najwyższa, jakiej wierzyciel żądać może, wynoszą:

przy wierzytelnościach z rachunku bieżącego i z dowodów lokacyjnych 300 i 1000 koron,

Przy wierzytelnościach z książeczek wkładowych 100 i 300 koron,

przy wierzytelnościach przeciw instytucyom drobnego kredytu najwyżej 100 koron.

Jeżeli dłużnik po 30. lipca 1914 uiścił więcej ponad to, do czego był obowiązany według każdoczesnych przepisów moratoryjnych, może nadwyżkę odliczyć przy późniejszych wypłatach miesięcznych.

4.

Większe spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega zwłoce aż do wysokości 50% należności, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jeżeli wypłata jest potrzebna:

a) na opłacenie podatków lub innych danin publicznych,

b) na opłacenie nie podlegających zwłoce odsetek i rat od wierzytelności wymienionych w § 1, lit. a.

c) na opłacenie płac lub zarobków osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie,

d) do ponownego podjęcia lub utrzymania ruchu w jego przedsiębiorstwie przemysłowem lub rolnem

e) na opłacenie bieżących wydatków gminy lub instytucyi publicznej użyteczności.

Do ponownej wypłaty jest dłużnik obowiązany dopiero po upływie trzydziestu dni od wypłaty poprzedniej.

Dłużnik może żądać, ażeby uprawdopodobniono potrzebę wypłat, wymienionych pod lit. a do e, i może płacić wprost wykazanym wierzycielom.

Przekazywanie należności z rachunku bieżącego na inny rachunek w tejże instytucyj kredytowej nie podlega ograniczeniu, nie może jednak przez to być zmieniony określony w §§ 3 i 4 wymiar wypłat częściowych.

§ 5.

Wierzytelności z umów o ubezpieczenie.

Do roszczeń z umów o ubezpieczenie, które przypadły ubezpieczonemu po dniu 30. lipca 1914 albo należą się jako pożyczka na zastaw policy, mają aż do kwoty 4000 koron być stosowane §§ 3 i 4 tym sposobem, jak do wierzytelności z książeczek wkładkowych.

§ 6.

Ograniczenie wyjątków.

Jeżeli posiadacz rachunku bieżącego był z tego tytułu w dniu 30. lipca 1914 dłużnikiem odnośnej instytucyi kredytowej, natenczas tylko opłata odsetek (§ 2) nie podlega zwłoce.

Nie można w ciągu tegoż miesiąca żądać wypłaty na podstawie § 3 i § 4.

§ 7.

Uchylanie zwłoki pretensyi wekslowej.

Sąd może zwłokę pretensyi wekslowej (§ 1, lit. d) uchylić i zobowiązać dłużników wekslowych, ażeby zapłacili dług odrazu lub w ratach najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli wierzyciel żądał pozasądownie zapłaty i uprawdopobni, że dłużnicy lub jeden z nich może dług uiścić bez uszczerbku w swem gospodarstwie.

Pozew sądowy zastępuje w tym wypadku protest z powodu niewypłaty.

II. Rozdział.

Zwłoka udzielana przez sąd i wstrzymanie egzekucyi.

§ 8.

Rozmiar i przedmiot.

Sąd może na wniosek dłużnika co do wierzytelności nie wyliczonych w § 1, jako też co do roszczeń o zapłatę odsetek od wierzytelności zabezpieczonych na nieruchomościach (§ 2) udzielić zwłoki najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają a wierzyciel przez zwłokę nie ponosi niestosunkowego uszczerbku.

W tymże rozmiarze i pod tymiż warunkami może sąd, wysłuchawszy wierzyciela, odłożyć wszczęcie i wykonanie egzekucyi najdłużej do roku, licząc od dnia dozwolenia egzekucyi.

§ 9.

Żądanie zwłoki w sądzie.

Wniosek dłużnika musi być postawiony w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, przed ogłoszeniem wyroku I. instancyi, w wypadku oznaczonym

w § 8, ustęp 2, do siedmiu dni po doręczeniu pierwszego nakazu egzekucyjnego.

Dłużnik winien uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 10.

Żądanie zwłoki u wierzyciela.

Jeżeli dłużnik przed wniesieniem pozwu domagał się u wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie, a wierzyciel mimo to wniesie pozew, winien, jeżeli sąd udzieli zwłoki w myśl propozycyi dłużnika, zwrócić dłużnikowi koszta sporu.

§ 11.

Orzeczenie sądu.

Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki może sąd wszelako orzec, iż zwłoka poprzedzająca, w którą dłużnik popadł po dniu 30. lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia po myśli artykułów 602 do 652 procedury cywilnej.

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, orzeka sąd wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Orzeczenie o zwłoce może być zaskarżone łącznie z innemi postanowieniami wyroku apelacyą, zresztą zaś skargą incydentalną (rekursem).

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, należy stosować przepisy artykułów 161 [16] do 161 [19] procedury cywilnej. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnienia. Wierzyciel może zaskarżyć uchwałę sądową, którą dozwolono wstrzymania egzekucyi.

§ 12.

Zmiana okoliczności.

Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami (§ 11, ustęp 1), natenczas w razie uchybienia terminu jednej raty cała wierzytelność nieuiszczona staje się płatną.

Jeżeli zmienią się okoliczności, na podstawie których udzielono zwłoki, albo jeżeli dane przez dłużnika zabezpieczenie jest zagrożone a dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, udzieloną zwłokę uchylić lub skrócić. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnienia.

§ 13.

Ograniczenia zwłoki udzielanej przez sąd.

Sąd nie może udzielić zwłoki:

a) co do wierzytelności określonych w § 1, lit. a, b lub c, które powstały po dniu 30. lipca 1914;
b) co do wierzytelności wekslowych, które powstały po dniu 31. października 1915;
c) co do wierzytelności, które wynikły z obowiązku wynagrodzenia szkody spowodowanej czynem karygodnym;
d) co do wierzytelności, co do których już poprzednio sąd lub też wierzyciel sam udzielił odpowiedniej zwłoki;
e) co do wierzytelności przeciw osobom fizycznym lub prawnym, które należą do państwa nieprzyjacielskiego i albo mają stałe zamieszkanie (siedzibę) poza monarchią austryacko-węgierską oraz poza austryacko-węgierskim i niemieckim obszarem okupowanym, albo też przebywają poza tymi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte.

III. Rozdział.

Postanowienia ogólne.

§ 14.

Skutki zwłoki.

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd ma ten skutek, że w czasie jej trwania wierzytelność nie może być sądownie dochodzona. Zwłoka nie wstrzymuje jednak potrącenia (artykuł 1292 Kodeksu cywilnego).

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd jako też sądowe uznanie zwłoki za usprawiedliwioną (§ 11) uchyla wszelkie następstwa zwłoki, należy jednak opłacać odsetki umowione, a w braku umowy odsetki ustawowe.

Przy zobowiązaniach wekslowych należy, jeżeli nie umówiono inaczej, obliczać odsetki według stopy podług jakiej weksel był dyskontowany.

§ 15.

Bieg czasokresów.

Czasu zwłoki nie wlicza się w czasokresy przedawnienia, w czasokresy do wytoczenia powództwa i do innych czynności w postępowaniu egzekucyjnem.

Weksle mogą być okazywane do zapłaty i protestowane także po upływie czasokresów oznaczonych w Kodeksie handlowym bez utraty regresu i innych praw wekslowych.

§ 16.

Egzekucya na nieruchomości.

Nie można sprzedawać przymusowo nieruchomości celem ściągnięcia prywatnej wierzytelności pieniężnej.

Przedsiębranie czynności egzekucyjnych, które poprzedzają wyznaczenie i przeprowadzenie licytacyi jest dozwolone.

17.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1915.

Dotychczasowe rozporządzenia o moratoryum, jako też prawo sejmowe z 14.26. kwietnia 1818 dziennik praw IV 412, i artykuły 136, 137 procedury cywilnej są uchylone.

OBJAŚNIENIA.

do rozporządzenia o moratoryum.

Wydane przez rząd rosyjski podczas wojny rozporządzenia moratoryjne (ostatnie w czerwcu) dla Królestwa Polskiego były trojakiego rodzaju:

Ogólne moratoryum, moratoryum wekslowe, wreszcie rozporządzenie o moratoryum sędziowskiem (moratoryum indywidualne). Nadto zostały termina przepisane do protestowania weksli i wykonania innych czynności prawem wekslowem przepisanych, rozporządzeniem z kwietnia br. odroczone.

Nowe rozporządzenie o moratoryum, które od 1 listopada począwszy w miejsce dotychczasowych rozporządeń rządu rosyjskiego wstępuje, łączy w sobie wszystkie postanowienia o moratoryum; rozporządzenie to obejmuje ogólne i wekslowe, ustawowe i sędziowskie moratoryum. Celem zachowania, pożądanej także i w przejściowych postanowieniach ciągłości prawa, przejęto wiele postanowień rosyjskich rozporządzeń o moratoryum. Zmiany polegają już to na doświadczeniach dotąd w tym względzie poczynionych, już to na następujących uwagach:

Ogólne moratoryum obowiązuje przeszło rok; stosunki gospodarcze do pewnego stopnia przystosowały się w ciągu tego czasu do warunków wywołanych przez wojnę, znaczenie gospodarcze zobowiązań powstałych przed wojną i objętych rozporządzeniami o moratoryum, zmniejszyło się z małymi wyjątkami już przez sam upływ czasu.

Poszczególne części kraju i różne zawody zostały przez wojnę nierównomiernie,—jedne w większym, inne w mniejszym stopniu dotknięte. Okazała się przeto potrzeba, aby mimo trwania wojny ograniczenia, które moratoryum na życie gospodarcze nakłada, do pewnego stopnia osłabić. Także rosyjski rząd w ostatniem rozporządzeniu z czerwca br. rozpoczął już pierwotne moratoryum częściowo uchylać. Według tego rozporządzenia zostały powstałe przed 31 lipca 1914., pierwotnie w czasie od sierpnia aż do listopada 1914 płatne roszczenia, z wyjątkiem weksli, odłożone na 11 miesięcy, zatem wykonanie ich miało nastąpić w czasie od lipca do października br. Wykonanie wszystkich innych roszczeń objętych rozporządzeniami o moratoryum zostało odroczone poza dzień 31 października.

Nowe rozporządzenie, odmiennie od rozporządzeń rosyskich, nie wychodzi z tego założenia, że wszystkie powstałe przed wojną, a po 30. lipca 1914 płatne zobowiązania, z pewnymi tylko wyjątkami, mają być wstrzymane; przeciwnie normuje, że tylko pewne wierzytelności pieniężne powstałe przed wojną są nadal odroczone. Co do wierzytelności nie należących do kategoryi wyliczonych w *§ 1.*, oraz dla pewnych wierzytelności do tej kategoryi należących (§ 1 lit. d.), powstałych jednak po 30. lipca 1914, ma zastosowanie tylko moratoryum sędziowskie.

W ogólności wstrzymane są następujące powstałe przed 31 lipca 1914, a w tym dniu lub później płatne, prywatno prawne roszczenia: wierzytelności zabezpieczone na majątku nieruchomym; wierzytelności z weksli, rewersów i obligów notaryalnych; wierzytelności z rachunku bieżącego, z dowodów lokacyjnych i książeczek wkładkowych; wreszcie wierzytelności z umów o ubezpieczenie.

Wstrzymanie płatności tych pretensyi jest jednak przez następujące postanowienia częściowo ograniczone; procenta od wierzytelności hipotecznych, dalej od wierzytelności z rachunku bieżącego i z książeczek wkładowych, muszą być nadal płacone. Przy pożyczkach udzielonych przez Towarzystwo kredytowe ziemskie i miejskie Towarzystwa kredytowe, także zapłata rat nie jest ustawowo wstrzymana. Towarzystwom tym pozostawiono nadal możność udzielania dłużnikowi, jak dotąd, odroczenia według własnego uznania.

Dalej są obowiązane instytucyje pieniężne do wypłaty funduszów złożonych u nich na bieżący rachunek, dowody lokacyjne lub książeczki wkładkowe, a to w następujących granicach: winny one na żądanie uprawnionego uiszczać miesięcznie do wysokości 5% tej kwoty, jaka na rzecz jego 30 lipca 1914 była złożoną. Przytem ustanowiono granicę najwyższą i najniższą przy uwzględnieniu formy wkład-

ki i właściwości instytucyi pieniężnej. W szczególności przewidziano ułatwienia dla zakładów kredytu drobnego. W pewnych wypadkach są jednak zakłady obowiązane uskuteczniać wypłaty aż do 50% gotówki, jaką miał uprawniony, jeżeli naglące potrzeby gospodarcze jego roszczenie uzasadniają (§ 4.). Oczywiście wolno zakładom nie korzystać z powyższych ograniczeń, ustanowionych tylko w ich interesie.

Zakłady ubezpieczenia są po myśli § 5, obowiązane wypłacać ubezpieczonemu aż do wysokości 4000 koron według reguł obowiązujących dla wkładek na książeczki wkładowe te kwoty, które mu na zasadzie zawartej przed wojną, umowy o ubezpieczenie, po rozpoczęciu wojny przypadły. Opłata premii za ubezpieczenia zawarte przed wojną jest bez żadnego ograniczenia wstrzymana.

Ogólne moratoryum dla weksli, wystawionych przed 31. lipca 1914, pozostaje aż do dalszego zarządzenia w mocy. Dłużnicy wekslowi jednak, którzy moratoryum nadużywają i swoich zobowiązań nie wykonywują, jakkolwiek są w możności to uczynić, mogą być sądownie do tego zniewoleni (§ 7.). Solidarność zobowiązania wekslowego nie pozwala w tym wypadku na wyjątek dla współzobowiązanych, jeżeli są zaskarżeni. Muszą oni również być zasądzeni na zapłatę, jakkolwiekby nie było zresztą powodu odmawiać im zwłoki.

Sąd może co do wszyskich wierzytelności prywatnych, które nie ulegają ustawowemu moratoryum, ani też na zasadzie § 13 nie są wyjęte, tak w toku procesu, jak w czasie rozpoczęcia egzekucyi, dozwolić zwłoki najwyżej do 1. roku, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają, a wierzyciel prze zwłokę nie ponosi niestosunkowego uszczerbku. To postanowienie ma zastosowanie tak do wierzytelności powstałych przed 31. lipca 1914 a po tym czasie płatnych, jednak w § 1. nie wyliczonych, jak również do pretensyi, nie wyłączając pretensyi wekslowych (§ 13. b.), które dopiero 31. lipca 1914 lub też później stały się wymagalnemi. Wyjątek stanowią omawiane w § 1. lit. a, b, c, i w §§ 2 do 5 pretensye. Do takich pretensji powstałych jeszcze przed wojną mają zastosowanie jedynie ustawowe przepisy powołane w przytoczonych §§. Późniejsze pretensye tego rodzaju nie ulegają wogóle zwłoce, ani ustawowej. ani sędziowskiej (§ 13. lit. a). Jedynie dla przytoczonej w § 2 lit a zapłaty procentów od pożyczek hipotecznych może Sąd wyjątkowo dozwolić zwłoki, jeżeli dłużnik znajduje się w szczególnie ciężkiem położeniu, n. p, jeżeli fabryka lub posiadłości zostały zniszczone, względnie ruch fabryki zastanowiony itp.

Moratoryum sędziowskie ma z natury rzeczy zastosowanie z zastrzeżeniem „rebus sic stantibus“, może ono być cofnięte, ograniczone, albo uczynione zawisłem od nowego zabezpieczenia, jeżeli okoliczności, na podstawie których zwłoki udzielono ulegną zmianie (§ 12).

Postanowienie § 10, że koszta procesowe mogą być nałożone na wierzyciela, jeżeli wierzyciel na uzasadnioną ofertę dłużnika o udzielenie zwłoki się nie zgodził, ma ułatwiać pozasądowe umówienie odpowiednich warunków zapłaty. Także w razie wytoczenia sprawy przed sądem powinni sędziowie starać się przedewszystkiem o ugodowe załatwienie. Przepis § 11., wedle którego sąd orzeka wyrokiem, ma zastosownie jedynie wówczas, gdyby ugody nie osiągnięto.

Zwłoki można udzielić tylko jeden raz (§ 13 lit. d,). Dłużnikowi, któremu sędzia, albo sam wierzyciel udzielił już odpowiedniej zwłoki, nie przysługuje prawo żądać dalszej zwłoki. Z pod moratoryum sędziowskiego wyłączone są dalej te wypadki, w których szczególne właściwości, czy to wierzytelności, czy też dłużnika, zwłoki takiej nie uzasadniają (§. 13. lit. c, e,), jak również weksle wystawione po 31. października br. Wierzytelności wekslowe należy traktować odmiennie w miarę tego, kiedy weksel był wystawiony, a mianowicie: a) jeżeli weksel wystawiono przed 31. lipca 1914, moratoryum ustawowe z ewentualnem ograniczeniem według § 7; b) za weksle wystawione w czasie od 31 lipca 1914 do 31. października 1915 może wierzyciel żądać terminowej zapłaty, w tym wszakże wypadku może mieć zastosowanie moratoryum sędziowskie; c) weksle wystawione po 31. października 1915 nie ulegają już żadnej zwłoce.

Zwłoka, która powstała po 30. lipca 1914 i czy to przez rozporządzenia o moratoryum, czy też przez sędziowskie orzeczenie, albo przez zgodę stron jest uznana za uzasadnioną, nie powoduje żadnych ujemnych skutków prawnych, oprócz zapłaty procentów (§14). Uchylenie następstw prawnych nie musi być między stronami wyraźnie umówione, należy się go dorozumiewać, skoro zwłoki dozwolono, a nie zastrzeżono, że ujemne następstwa prawa mają pozostać w mocy. Także sąd, chociaż nie uwzględni żądania dalszej zwłoki, może jednak orzec, ze zwłoka poprzedzająca skargę była usprawiedliwiona. Również i postanowienie § 15, wedle którego czasu trwania zwłoki nie wlicza się w czasokresy zadawnienia i terminów do wniesienia skarg, zapobiega ujemnym skutkom prawnym zwłoki. Weksle mogą być także po upływie ustawowych terminów, bez utraty praw wekslowych, prezentowane i protestowane. Zakaz przymusowej sprzedaży nieruchomości z powodu roszczeń prywatnych pozostaje w mocy.

Rozporządzenie zaczyna obowiązywać z dniem 1. listopada 1915. Zastępuje ono między innymi także przepisy zawarte w ustawie sejmowej z kwietnia 1818 i w artykule 136, 137 proc. cyw. Przepisy te zatem uchyla się na czas, póki to moratoryum obowiązuje. Terminu końcowego w rozporządzeniu nie wymieniono, ponieważ obecnie trudno przewidzieć, kiedy przepisy rozporządzenia trzeba będzie znieść w całości albo w części, względnie zmienić i w jakim porządku.

Handel

104.

Ceny Maksymalne.

E. Nr. 13151.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem J. G. W. I. Nr. 3000 z 28 listopada 1915, zarządzono ustanowienie cen targowych. Z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia obowiązują w obwodzie pińczowskim następujące ceny maksymalne.

W każdym lokalu przemysłowym musi znajdować się cennik artykułów do wolnego przeglądu dla Publiczności, który nabyć można bezpłatnie w c. i k. Komendzie obwodowej.

Te ceny maksymalne

obowiązują tak przy zakupnie, dokonanem przez wojsko i t. p., jak i przy zakupnie, uskutecznionem przez Publiczność cywilną.

Produkty mączne i pasza:		K	h
Pszenica	za q	30	—
Żyto	„ „	27	—
Jęczmień browarniany	„ „	27	—
Jęczmień i jęczmień na paszę	„ „	25	—
Owies	„ „	25	—

Mąka 1)

Rodzaj Mąki	za 100 kg. w Młynie	za 100 kg. w magazynie zbożowym Pińczów Działoszyce	za 100 kg. w magazynie zbożowym Kazimierza Koszyce
Przednia mąka pszenna 0000 20%	54.10	58.50	58.50
Pszenna mąka do gotowania 55%	36.10	40.50	38.50
Pszenna mąka na chleb 80%	38.60	43.—	41·—
Żytnia mąka na chleb 80%	35.50	40.—	38·—

		K	h
Główny chleb (zwyczajny):			
Chleb żytni	za kg.	—	39
Chleb mieszany	„ „	—	42
Należytość za pieczenie (łącznie z solą i kminkiem)	za q mąki	10	—
Jarzyny:			
Ryż	za kg.	2	—
Kasza jęczmienna	„ „	—	60
Hreczka	„ „	—	50
Grys	„ „	—	90
Fasola	„ „	—	60
Groch	„ „	—	85
Ziemniaki	„ „	—	05
Jarzyna świeża (wł. kapusta, kalarepa, buraki, kapusta)	„ „	—	25
Proso	„ „	—	36
Krupy jęczmienne duże	„ „	—	40
Krupy jęczmienne średnie	„ „	—	42
Artykuły spożywcze i korzenne:			
Kawa palona	za kg.	6	—
Herbata	„ „	10	—
Cukier	„ „	1	24
Sól	„ „	—	26
Pieprz	„ „	4	10
Kminek	„ „	2	—
Cebula	„ „	—	60
Czosnek	„ „	1	50
Chrzan	„ „	—	44
Napoje, ocet i oliwa:			
Wino	za litr.	1	60
Piwo	„ „	—	50
Wódka	„ „	2	40
Rum	„ „	3	15
Koniak	„ „	7	—
Ocet	„ „	—	50
Oliwa do jedzenia	„ „	4	50
Mleko	„ „	—	30
Materyały opałowe do oświetlenia i do wprowadzenia w ruch przedsiębiorstw:			
Drzewo opałowe twarde	za R m³	13	—
Drzewo opałowe miękkie	„ „	11	—
Węgiel kamienny	„ q	5	—
Koks	„	5	—
Nafta	„ kg.	1	20
Świece	„ „	2	50
Mydło	„ „	3	—

1) Wojsko pobiera mąkę w miejscach poboru;
2) Z dworca kolejowego, względnie z miejsca zaptrzebowania.

Mięso, tłuszcz, masło, jaja:	K	h
Żyjące bydło rogate . . . za kg.	1	20
Owce . . . . „ „	—	80
Świnie . . . . „ „	2	75
Cielęta . . . . „ „	1	—
Gęsi (4 porcye mięsa po 400 g.) za sztukę	6	—
Mięso wołowe z kośćmi . . za kg.	2	20
Baranina . . . . . . „ „	1	50
Wieprzowina . . . . . „ „	4	10
Cielęcina . . . . . . „ „	2	20
Słonina . . . . „ „	5	—
Smalec świński . . . . „ „	5	50
Kiełbasa . . . . . . „ „	4	—
Szynka . . . . „ „	6	—
Masło . . . . „ „	4	50
Ser . . . . „ „	3	50
Jaja . . . . „ „	—	10
Pasza:		
2) potrawa i koniczyna prasowana za q	10	—
„ „ nieprasowana „ „	9	—
Otręby . . . . „ „	13	50
Słoma 2) prasowana . . . . „ „	4	—
„ nieprasowana . . . . „ „	3	—
Buraki cukrowe . . . . . „ „	1	80
Buraki pastewne . . . . . „ „	1	20
Zboże nieprzydatne na pożywienie dla ludzi, ale jeszcze zdatne na paszę dla bydła . . . . . „ „	24	—
Makuchy . . . . „ „	20	—
Poślad według jakości za q 8 . . do	12	—
Bobik koński, groch pastewny, łubin wyka . . za q	25	—
Odpadki od słodu . . . . „ „	17	—
Melasa . . . . „ „	12	—

Przepisy karne przeciw podbijaniu cen:

§ 1.

Kto przy zakupnie lub sprzedaży towarów ogólnego użytku w celach zarobkowych postępuje w ten sposób, że podwyższa swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskuje cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia, będzie karany grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy koron.

§ 2.

Kto zbiera lub skupuje zapasy przedmiotów ogólnego użytku lub ogranicza ich wytwarzanie lub handel tymi przedmiotami, kto utrudnia frekwencyę targową, skupuje od handlarzy targowych poza targami, lub w inny sposób wpływa ujemnie na ruch targowy towarami ogólnego użytku,
kto rozsiewa nieprawdziwe wieści lub używa innych środków dla wprowadzenia w błąd, a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę, odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabycie środków do życia;
będzie karany grzywną do 20.000 koron, lub aresztem do jednego rokn. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron,

§ 3.

W wypadkach §§ 1 i 2 można orzec z wyroku utratę uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów, a w wypadku § 2 ust. 1 także konfiskatę zapasów.

Każdy prawomocny wyrok będzie ogłoszony w Dzienniku urzędowym Komendy obwodowej.

105.

E. Nr 13406.

Obwieszczenie.

dotyczące rekwizycyi skór.

Na Podstawie rozporządzenia C. i k. E. O. K. Op. Nr. 108.115 z r. 1915 (Generalnej Guberni Wojskowej Nr. 3511) zarządza się:

1) Wszystkie w obrębie Komendy Obwodowej znajdujące, się czy to u handlarzy czy u rzeźników, w przechowaniu (w zapasie pozostające, czy też z rzezi pochodzące surowe skóry wołów, cieląt, owiec i koni obejmuje i rekwiruje niniejszem dla swych celów C. i k. Zarząd Wojskowy.

Wszystkie tedy dotychczasowe przez władze, czy też organa przedsięwzięte rekwizycye tracą swą prawomocność.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy i składnicy winni natychmiast po ukazaniu się powyższego obwieszczenia, dalej stale co 1. i 16. każdego miesiąca w Komendzie Obwodowej Pińczowie zgłaszać zapasy surowych skór, podając jakość, ilość i miejsce przechowania.

Formularze do tych zgłoszeń otrzymywać można w Komendzie Obwodowej w Pińczowie.

3) Prawo dysponowania wszystkimi zgłoszonymi zapasami przysługuje wyłącznie c. i k. Komendzie w Pińczowie.

4) Każde nieprawdziwe zgłoszenie, wszelka sprzedaż (z wyjątkiem przewidzianych w punkcie 5

kupujących), dalej każde przeniesienie, czy też ukrycie wyż wymienionych surowców jest wzbronione.

Przekroczenia tego zakazu karane będą przez c. i k. Komendę Oowodową karą pieniężną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Tej samej karze podlega każdy, który wiedząc o niezgłoszonych, a podlegających zgłoszeniu zapasach skór, nie doniesie o tem Komendzie Obwodowej.

Nieuskutecznienie zgłoszenia pociąga zą sobą prócz tego jeszcze konfiskatę całego zapasu.

Kto doniesie o ukrytym zapasie otrzyma premię w wysokości 5% wartości szacunkowej zapasu.

Do premii tej dopuszczone są tylko osoby prywatne.

5) Zarekwirowane skóry mogą zakupować tylko przez c. i k. Komendę Obwodową upoważnieni i zaopatrzeni w odpowiednie w tym celu legitymacye kupcy.

C. i k. Komenda Obwodowa wydaje zakupującym legitymacye z fotografią, z okresem ważności na przeciąg pół roku.

6) Uskutecznioną sprzedaż zgłasza natychmiast zakupujący c. i k. Komendzie Obwodowej z podaniem gatunku, ilości, kwoty, za jaką sprzedany został zapas skór, oraz miejsce składu, jak również dodanem być musi nazwisko i miejsce zamieszkania zakupującego.

Zgłoszenie powyższe musi zakupujący podpisać.

Formularze do tego celu służące otrzymywać można w c. i k. Komendzie Obwodowej.

7. **Postępowanie przy sprzedaży:**

Zakupujący zgłaszają się wykazując się swoimi legitymacyami w tej Komedzie Obwodowej, w kórej obrębie odnośne zakupy poczynić zamierzają.

Komenda Obwodowa wyda im wyciąg ewidencyjny wszystkich zarekwirowanych w Obwodzie skór.

Zakupujący są zobowiązani uwzględniać przy zakupach ceny maksymalne jak również zakupiony zapas gotówką płacić.

Tak rachunek sprzedającego, jak również rachunek kupującego skórę ma zawierać dokładnie oznaczoną cenę kupna oraz gatunek towaru i ilość.

Na podstawie tych rachunków udziela Komenda pozwoleń wywozu wzgl. dowozu, a to przy transportach kolejowych przez kontrasygnaturę frachtów kolejowych, a przy innych rodzajach ekspedycyi przez wydanie krótkoterminowego pozwolenia.

O ile sprzedawca (właściciel skóry) wzbrania się towar swój po cenie maksymalnej z uwzględnieniem stosunków miejscowych sprzedać, wzywa się wtedy interwencyi Komendy Obwodowej, której też przysługuje prawo końcowego i nieodwołalnego rozsądzenia.

8) Sprzedawcy nie stosujący się do powyższych przepisów, podlegają o ile przekroczenie nie podpada postępowaniu karnemu, karze przewidzianej punktem 4. powyższego rozporządzenia.

9. Tejsamej karze podlegają wszyskie te garbarnie, które gromadzą takie ilości surowca, iż te nie stoją w żadnym stosunku prawdopodobieństwa do możności przetworu.

106.

E. Nr. 12241.

Obwieszczenie.

dotyczące konfiskaty wszelkiego rodzaju skór.

Na zasadzie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Etapowej Op. Nr. 86479 1915 zarządza się:

1. Wszystkie zapasy skór, znajdujące się w garbarniach i u handlarzy obszaru okupowanego, tak gotowych jak i w wyprawieniu znajdujących się, konfiskuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Wszystkie poprzednio przez inne władze lub organa wojskowe dokonane zajęcia tracą niniejszem moc prawną.

2. Wszystkie garbarnie i handlarze skór mają natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia, następnie co tydzień w każdą niedzielę zgłaszać pisemnie w c. i k. Komendzie Obwodowej:

a) zapas skór gotowych do użycia

b) zapas skór znajdujących się w wyprawieniu,

Formularze do tych zgłoszeń są do nabycia w c. i k. Komendzie obwodowej.

3. Prawo rozporządzenia zgłoszonymi zapasami skór przysługuje wyłącznie oddziałowi przyjmowania skór przy c. i k. Komendzie Obwodowej w Radomiu

4. Wzbronione jest każde nieprawidłowe zgłoszenie zapasu skór, każda wolna sprzedaż, wszelkie przewożenie skór do innych miejscowości i wszelkie ukrywanie zapasu skór.

Przekroczenia niniejszego zakazu będą karane grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Ta sama kara grozi także każdemu, kto wiedząc o zapasach skór podlegających zgłoszeniu, a nie zgłoszonych nie doniesie o tem c. i k. Komendzie Obwodowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą ponadto konfiskatę niewydanego towaru.

Donosicielowi o niewydauym zapasie skór wyznacza się premię w wysokości 5% wartości szacunkowej tego zapasu. Nagrodę tę mogą otrzymać osoby tylko cywilne

5. Zgłoszone zapasy gotowych skór będzie przyjmować biuro dla odbioru skór przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

6. Do komisyi odbiorczej należy:

a) sortowanie skór na przydatne i nieprzydatne do celów wojskowych

b) ustanawianie cen dla skór uznanych za przydatne dla celów wojskowych

c) wydawanie potwierdzeń odbioru oddawcy (t. j. przepisanych poświadczeń)

d) wysyłka przyjętych zapasów skór

e) znaczenie skór nieprzydatnych do celów wojskowych.

7. W razie różnicy zdań co do ceny, oddawca ma prawo odwołania się do c. i k. Komendy obwodowej, przedstawiając jednocześnie próbki towaru. C. i k. Komenda obwodowa rozstrzygnie odwołanie w ciągu 24 godzin po jego wniesieniu.

Rozstrzygnięcie to jest ostateczne i nieodwołalne.

8. Należytość za skóry przyjęte przez komisyę odbiorczą, będzie wypłacała kasa c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie po oddaniu potwierdzenia odbioru (poświadczenia).

9. Skóry, niezdatne dla celów wojskowych pozostawi się właścicielom do sprzedaży z wolnej ręki w obrębie obwodu.

Sprzedaż skór do obszaru innych Komend, wymaga pozwolenia na wywóz c. i k. Komendy obwodowej.

10. Skóry niezdatne dla celów wojskowych obowiązani są właściciele utrzymać w ewidencyi zapisując w wykazie. Wykaz podlega kontroli c. i k. Komendy obwodowej.

Formularze są do nabycia w c. i k. Komendzie obwodowej.

107.

E. Nr. 12876.

Obwieszczenie.

Celem zapobieżenia stale wzrastającej drożyźnie jaj i gęsi, wydaje się na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Etapowej M. V. Op. Nr. 107,985 z dnia 18 listopada 1915 następujące ceny maksymalne:

10 (dziesięć) halerzy za jedno jaje
6 (sześć) koron za jedną gęś.

Poleca się niniejszem ludności robotniczej, handlarzom, jak również wszystkim kupującym, aby ściśle przestrzegali powyższych cen maksymalnych.

Kto ceny maksymalne przekracza lub produkta próbuje wywozić, zostanie tak kupujący jak i sprzedający, z całą surowościa ukarany, ponadto towar ulegnie konfiskacie i sprzedany zostanie na cele dobroczynne. (Rozp. z dnia 19. sierpnia Nr. 30 5. L.)

Kto jaja i gęsi w celach spekulacyjnych skupuje lub kto mimo dostatecznych zapasów sprzedaży tychże odmawia, spotka go konfiskata wszystkich zapasów i publiczna sprzedaż po cenach zniżonych (od 6 halerzy za jajko i 4 korony za jedną gęś).

Również może być orzeczoną utrata uprawnienia przemysłowego, wyskluczenie z udziału w jarmarkach i utrata znalezionych zapasów.

Przeciw kupującym, ofiarującym ceny wyższe ponad maksymalne zostaną wdrożone kroki sądowe.

Każdy prawomocny wyrok ogłosi się w Dzienniku urzędowym Komendy obwodu.

Rozporządzeuie powyższe wchodzi natychmiast w życie.

108.

E. Nr. 14762.

Obwieszczenie.

dotyczące zakupu lnu, konopi, kłaków i wełny.

Na podstawie rozkazu Generalnej Gubernii Wojskowej do Nr. 16956 z dnia 11 grudnia 1915 podaję do wiadomości, że w najbliższym czasie przyjadą do obwodu Pińczowskiego komisarze celem zakupna lnu, kłaków, konopi, wełny, tudzież przędzy i płótna.

Objęcie powyższych towarów nastąpi gminami a termin jego ogłoszony zostanie w odpowiednim czasie.

Ukryte zapasy powyższych towarów z wyjątkiem płótna będą po oznaczonym dniu objęcia skonfiskowane i objęte rekwizycyą, a za nie nie uiści się żadnego wynagrodzenia.

Podając ludności powyższe postanowienie do wiadomości zwracam uwagę każdego, w jego własnym interesie, aby dobrowolnie i w należytym czasie oddał powyższe materyały i w ten sposób uniknął dotkliwej straty towaru jak i surowej kary pieniężnej, zwłaszcza że komisarze będą gotówką płacili cenę kupna.

109.

Stały stan ochronny dla saren i rogaczy.

E. Nr. 13409.

Obwieszczenie.

C. i k. Generalna Gubernia Wojskowa zarządzi-

ła reskryptem Nr. 2384 z 14.X 1915 stały stan ochrony na sarny i rogacze.

Podaje się przeto do powszechnej wiadomości, że zarówno sprzedawanie jak i kupowanie mięsa sarniego jest jak najsurowiej zabronione, a osoby przekraczające niniejszy zakaz zostaną ukarane grzywną do 1000 (tysiąca) koron lub karą aresztu do trzech miesięcy.

110.

Rodziny rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych.

Członkom rodzin rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, którzyby pragnęli udać się do obszarów Rosyi nieobsadzonych przez sprzymierzone wojska, umożliwi się podróż przez państwa neutralne.

Te osoby zatem, któreby chciały udać się do swoich krewnych w Rosyi, mają wnieść odpowiednie podania do Komendy obwodowej, w których mają podać swój wiek i wymienić dokładnie przebywającą w Rosyi głowę rodziny.

Sprawy skarbowe.

111.

E. Nr. 2318/O. S.

Obwieszczenie.

O poborze podatku patentowego za rok 1916.

Po myśli Art. 336 ustawy z roku 1903 o podatku patentowym obowiązani do opłacania tego podatku

I. przedsiębiorstwa handlowe wszelkiego rodzaju, między temi także zakłady kredytowe, ubezpieczenia, pośrednictwa handlowe, oraz wszelkiego rodzaju inne przedsiębiorstwa i dostawy;

II. przedsiębiorstwa przemysłowe, fabryki, kopalnie, przemysła rękodzielnicze i zakłady przewozowe:

III przemysła i przedsiębiorstwa handlowe, prowadzone przez pojedyncze osoby.

Przypadający podatek należy uiścić nietylko od głównego zakładu, ale także od każdego ubocznego zakładu (filii) oraz składu towaru (magazynu):

Jeśli w pewnem przedsiębiorstwie handlowem sprzedaje się towary en gros i en detail, należy opłacić patent wyższej kategoryi (Art. 418).

Podatek patentowy pod III winni są opłacić:

1. Osoby, które z wyboru lub nominacyi należą do rady zawiadowczej, komisyi rewizyjnej lub kontrolnej n. p. prezesi, dyrektorzy, zawiadowcy, i t. p. następnie zarządcy odnośnych zakładów i ich zastępcy;

2. Ekspedyenci nie posiadający osobnych kantorów lub pomocników handlowych, a zamujący się przy urzędach cłowych na własny rachunek expedyowaniem, wyładowywaniem i przeładowaniem nadesłanych na imię innych osób towarów:

3. Pośrednicy i komisarze giełdowi na rozmaitych giełdach:

4. Inspektorowie, i agenci zakładów ubezpieczeń oraz instytucyi kredytowych, zajmujący się operacyami kredytowemi bez utrzymywania do tego osobnego kantoru, jak niemniej wszyscy pośrednicy handlowi, którzy prowadzą swą zarobkowość bez utrzymywania do tego osobnego lokalu:

5. Samoistni zastępcy handlowi (Prykaszczyk) w szczególności pomocnicy handlowi I klasy:

6. Handlowi podróżujący i agenci:

7. Niesamoistni pomocnicy handlowi I klasy (w wieku ponad 17 lat).

Po myśli postanowień Art. 421 cyt. ust. należało ten podatek uiścić przed 1. stycznia każdego roku z góry. Ze względu jednak, że Naczelny Wódz Armii rozporządzeniem z dnia 23-kwietnia 1915 Nr. 11 (dz. rozp. część III) zaprowadził dla obszarów Polskich, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) obliczenie czasu według kalendarza Gregorjańskiego nowego stylu, przenosi się termin opłacenia podatku patentowego za rok 1916, na styczeń 1916.

Wolno jednak stronom już w ciągu miesiąca grudnia 1915 opłacić należytość podatku patentowego za r. 1916.

Wobec powyższego zarządzenia mają wszyscy prowadzący jakiegokolwiek rodzaju handel lub przemysł względnie zajęcie uiścić w ciągu stycznia 1916 przypadający za rok 1916 podatek patentowy, w przeciwnym bowiem razie z końcem stycznia 1916 stracą swą moc wszystkie stąd udzielone uprawnienia przemysłowe i koncesye, a uchylający się od opłaty podatku patentowego ukarani zostaną po myśli Art. 516 grzywnami aż do potrójnej wysokości przypadającej do wypłaty należytości patentowej.

Celem zapobieżenia natłokowi kotrybuentów w styczniu 1916 wyznacza się do wykupienia odnośnych świadectw handlowych i przemyslowych następujące termina:

a. dzień 3-stycznia 1916 dla gmin Kliszów, Góry, Sancygniów, Chroberz;

b. dzień 4-stycznia 1916 dla gmin Zagość, Złota, Chotel;

c. dzień 5. stycznia 1916 dla gmin Czarkowy, Czarnocin, Boszczynek, Bejsce, Opatowiec;

d. dzień 7. stycznia 1916 dla gmin Dobiesławice, Drożejowice, Kazimierza wielka;
e. dzień 10. stycznia 1916 dla gmin Filipowice Kościelec, Nagorzany;
f. dzień 11. stycznia 1916 dla gminy Topola;
g. dzień 11. 12. 13. i 14. 1916 dla miasta Działoszyce;
h. dzień 17. stycznia 1916 dia gminy Pińczów;
i dzień 18. 19. i 20 stycznia dla miasta Pińczowa;

Kontrybentom, zgłaszającym się w innych jak powyż im wyznaczonych terminach, wydawane będą świadectwa patentowe dopiero po ukończeniu całego postępowania t. j. dopiero począwszy od 21. stycznia 1916.

112.

Pobór podatków spożywczych w okupowanym obszarze.

Stosownie do postanowieniem § 48 międzynarodowej konwencyi haagskiej, normującej stosunki wojenne podaje się w streszczeniu wydane przez rząd rosyjski następujące, najnowsze postanowień, odnoszące się do poboru podatków spożywczych:

1. Podatek spożywczy od wódki i spirytusu pędzonego z wszelkich płodów (z wyjątkiem wódki pędzonej w gorzelniach przerabiających owoce i t. p.) wynosi 20 kop. od jednego stopnia wiadrowego alkoholu według metalowego alkoholometra, albo 20 Rubli od 1 wiadra alkoholu absolutnego;

2) podatek spożywczy od alkoholu pędzonego w gorzelniach przerabiających owoce i inne jagody wynosi 14 kop. od jednego stopnia wiadrowego, według alkoholometra metalowego, względnie 14 rubli od 1 wiadra alkoholu absolutnego (czystego)

3) podatek spożywczy od piwa wynosi 3 ruble od 1 puda słodu, użytego na zacier;

4) podatek (pobierany we formie banderoli) od wyrobów tytoniowych wynosi:

a) od tytoniu do palenia
od 1 funta od 50 kop. do 4 Rubli
b) od tabaki
od 1 funta. . . . 1 Rub. 20 kop.
c) od cygar
od 1000 sztuk od 4 Rub. 50 k. do 16 Rub. 80 k.
d) od papierosów (ze słomkowym ustnikiem)
od 1000 sztuk 3 Rub. 80 k.
e) od papierosów w gilzach
od 1000 sztuk 1 Rub. 50 k. do 6 Rub. 50 k.
(zależnie od jakości)
f) tak zwanej machorki
za funt . . . . 24 kop.
g) od papierosów wyrabianych z machorki
za 1000 sztuk . . 1 Rub.

5) podatek spożywczy od cukru wynosi 2 rub od puda;

6) podatek spożywczy od nafty i od uzyskanych wskutek destylacyi pokrewnych produktów wynosi 90 kop. od puda

Sprowadzana z zagranicy czysta (destylowana) nafta podlega obok cła, również powyższemu podatkowi konsumcyjnemu.

7) drożdże prasowane wytwarzane w kraju z produktów mącznych podlegają podatkowi spożywczemu w kwocie 32 kop. od 1 funta. natomiast od sprowadzanych z zagranicy należy uiścić powyższy podatek w kwocie 36 kop. od 1 funta;

8) podatek spożywczy od zapałek, wyrabianych w kraju wynosi od 1 pudełka od 1 do 8 kop. od sprowadzanych natomiast z zagranicy 1½ do 12 kop. zależnie od jakości wyrobu i ilości zapałek, znajdujących się w każdem pudełku;

9) podatek spożywczy od gilz (tutek do papierosów) i od bibułek do papierosów wynosi od
a) 100 tutek 4 kop.
b) 1 książeczki po 50 bibułek 1 kop.

Pobór wspomnianych podatków konsumcyjnych według powyższych stóp rozpocznie sie z dniem 1 stycznia 1916.

Od wszystkich artykułów, podlegających podatkowi spożywczemu transportowanych, lub znajdujących się na składzie w handlu dnia 2. stycznia 1916 a nie opodatkowanych według podanego powyżej wymiaru, ściągnie się dodatkowo uzupełniający podatek.

Odpowiednie polecenia wydano tut. organom straży skarbowej.

113.

Kilka postanowien odnoszących się do należytości przenośnej.

W myśl art. 210 ustawy o należytościach prawnych mają izby skarbowe wykonywać nadzór nad uiszczaniem należytości przenośnej.

W tym celu mają wszystkie władze tak sądowe jak i administracyjne, tudzież urzędnicy oraz magistraty i urzędy gminne donosić powyższym izbom o każdem uskutecznionem pod tytułem darmym, a podlegającem należytości prawnej przeniesieniu majątku.

UWAGA: Odnośny zakres działania izb skarbowych przeszedł obecnie na c. i k. wojskowe Gubernatorstwo. Art. 2. prowizorycznego przepisu.

Rejenci (notaryusze) mają donosić izbom skarbowym o każdym przez się sporządzonym, względnie wziętym w przechowanie testamencie natychmiast po śmierci spadkodawcy.
Art. 6. powyższego przepisu.

Strony pragnące uiścić wspomniane należytości mają się zgłosić w izbie skarbowej (uwaga jak wyżej) Art. 220 ustawy należytościowej.

Władze państwowe sądowe i administracyjne) zarządy krajowe i gminne, tudzież urzędnicy oraz zakłady kredytowe mają ściągać przypadające należytości przy sposobności sporządzania aktów w sprawach spadkowych, albo z okazyi wypłacania uprawnionym zdeponowanych kapitałów względnie innych dóbr majątkowych, o ile wspomnianych należytości spadkobiercy nie uiścili lub nie zabezpieczyli w sposób odpowiedni.

Odnośne instytucye mają odwieźć ściągnięte należytości do dotyczących kas skarbowych (kasa c. i k. Komendy obwodowej) Przy sporządzaniu ugód, kontraktów i innych dokumentów przez rejentów we formie aktów notaryalnych, lub spisanych przez pisarzy (sekretarzy) hipotecznych, pobiera się na rzecz miast osad i gmin (w których obrębie odnośne akta sporządzono) opłatę w wysokości 50% wymierzonej na rzecz Skarbu należytości stemplowej.

Rejenci i pisarze (sekretarze) hipoteczni otrzymują z kwot z powyższego tytułu ściągniętych 10% jako wynagrodzenie i na opędzenie wydatków kancelaryjnych.

Art. 268.

Należytości przenośne ściągają rejenci, przy sposobności sporządzania odnośnych dokumentów.

W Guberniach wchodzących w śład Królestwa polskiego można uiszczać należytości przypadające od przeniesienia prawa w własności na nieruchomościach bezpośrednio przy sporządzaniu odnośnych aktów prawnych.

Dokumentów, od których nie uiszczono przypadające należytości przenośnej nie wciąga się do ksiąg hipotecznych; dokumentom takim nie mogą również udzielić swego zatwierdzenia ani sądy obwodowe, ani też sędziowie pokoju.

114.

Upoważnienie do sprzedaży tytoniu na rok 1916.

Wszyscy znajdujące się w obwodzie tut. uprawnieni sprzedawcy (składownicy i trafikanci) mają wykupić na rok 1916 swoje patenty najpóźniej do 15. stycznia 1916 pod zagrożeniem odebrania odnośnego upoważnienia.

Bliższych wskazówek udzielą odnośne organa straży skarbowej.

115.

Obsadzenie składowni tytoniu w Działoszycach.

Wskutek rozkazu c. i k. generalnej wojskowej Gubernii z dnia 10. grudnia 1915 L. 8335 odebrano, za karę prowadzoną dotychczas prowizorycznie (vide tutejszy dziennik urzędowy Nr. 3,) składownię tytoniu w Działoszycach Jakóbowi Richterowi i nadano ją Maryi Kremerowej.

116.

Wezwanie do dobrowolnego wstępowania do straży skarbowej.

C. i k. Administracya wojskowa zamierza wykształcić pewną oznaczoną liczbę tut. mieszkańców (o ile ci się zgłoszą dobrowolnie) w pomocniczej służbie przy straży skarbowej.

W tym celu wzywa się mieszkających w obwodzie tutejszym inteligentnych a pozostających bez pracy mężczyzn, aby wnieśli odpowiednie podania do tut. c. i k. Komendy obwodowej najdalej do 5 stycznia 1916.

Do podań należy dołączyć:
a) świadectwo chrztu lub urodzin
c) świadectwo moralności.

Małoletni muszą się ponadto wykazać potwierdzonem przez gminę zezwoleniem ojca (opiekuna)

Warunki przyjęcia są następujące:
a) uzdolnienie fizyczne
b) zupełnie poprawne władanie językiem polskim w słowie i piśmie (posiadający nadto i język niemiecki mają pierwszeństwo)
c) odpowiedni do stanowiska służbowego stopień inteligencyj
d) wiek od 18 do 35 lat
e) ciepły koc, dobra ciepła odzież, bielizna i silne obuwie.

Kandydaci, którzy uzyskali przyjęcie otrzymają wynagrodzenie dzienne w kwocie po 5 (pięć) Koron (innego wynagrodzenia nie otrzymają).

Wynagrodzenie powyższe liczy się od dnia zgłoszenia w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie i będzie wypłacane co pięć dni z góry.

Służbę należy wykonywać we własnej odzieży pomieszczenie i odpowiednio posilne utrzymanie otrzymają kandydaci za skromną opłatą od wspomnianej Komendy.

Zarazem nadmienia się, że ochotnicy z chwilą wstąpienia podlegają władzy wojskowej i muszą złożyć uroczyste przyrzeczenie służbowe. Wszelka opieszałość w służbie, niedbalstwo, postępowanie nieuczciwe lub czyny zbrodnicze podlegają karze usunięcia ze służby, niezależnie od kar, przewidzianych w wojskowym kodeksie karnym.

W celu usunięcia ewent. wątpliwości zaznacza się, że służba w straży skarbowej polega na pilnowaniu granicy tut. obszaru okupowanego (celem zapobieżenia przemytnictwu) i nadzorowaniu przedsiębiorstw, podlegających (akcyzie) podatkowi spożywczemu.

117.

E. Nr. 2767/O. S.

Obwieszczenie.

o podwyższeniu głównego podatku patentowego na rok 1916.

Na podstawie Art. 87 zasadniczych ustaw państwowych zarządził rząd rosyjski sankcyonowaną 4. października 1914 uchwałą Rady ministeryalnej (rosyjski dziennik rozporządzeń z 12 listopada 1914 Nr. 2870) na rok 1915, co następuje:

1) taksy podatku patentowego od przedsiębiorstw handlowych I, II i III kategoryi jakoteż od przedsiębiorstw przemysłowych I - VI kategoryi podwyższa się o 50%,

2) dodatki państwowe na koszta kwaterunku i utrzymania sądów gminnych należy pobierać od podwyższonych, inne zaś dodatki państwowe od normalnych taks patentowych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Najwyższej Komendy wojskowej z dnia 29. listopada 1915 Op. M. V. Nr. 106979 zarządziło c. i k. generalne Gubernium wojskowe rozkazem z dnia 23. grudnia 1915 Nr. 20051 pobór podatku patentowego wedle powyższych zasad od roku 1916 począwszy.

Powyższe zasady jednolitego opodatkowania wprowadzone zostały w życie w całym obszarze Polski, podlegającym administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszarze okupowanym).

Wskazując na potrzebę równomiernego postępowania przy opodatkowaniu oraz powołując się na postanowienia Art. 48 międzynarodowej konwencyi hagskiej, normującej stosunki wojenne, podaje się powyższe zarządzenie do publicznej wiadomości wszystkich interesowanych podatników.

118.

E. Nr. 2766/O. S.

Przywóz szlachetnych metali do obszaru okupowanego.

Do obszaru okupowanego wolno z zachowaniem przepisów cłowych oraz postanowień, normujących wywóz i przewóz, przywozić przedmioty sporządzane z metali szlachetnych, o ile przedmioty te ocechowano w monarchii austryacko-węgierskiej w sposób przepisany.

119.

Sądownictwo.

1) Podbijanie cen.

Odnośnie do rozporządzenia Naczelnego Wodza o środkach karnych za podbijanie cen, ogłoszonego w tutejszym Dzienniku urzędowym, Cz. IV, Nr 66, podaje się do wiadomości, że do prowadzenia śledztwa i sądzenia powyższych spraw przeznaczył c. i k. Komendant obwodu Sędziego pokoju w Pińczowie.

2. Oceniciele sądowi.

Celem ułożenia listy ocenicieli sądowych w obrębie tutejszego c. i k. Sądu obwodowego, poleca się Sądom gminnym i Sędziemu pokoju, aby zawezwały wójtów wszystkich gmin, leżących w obrębie każdego sądu, o przedstawienie najmniej po 5 osób z każdej gminy lnb miejscowości.

Równocześnie należy w tem zawezwaniu pouczyć wójtów, że na tych ocenicieli sądowych przedstawieni być mogą tylko ludzie światli, nieposzlakowani cieszący się ogólnym szacunkiem i zaufaniem miejscowej ludności, gdyż spełniać oni będą, na żądanie władz sądowych i innych, czynności ocenicieli-rzeczoznawców w charakterze zaprzysiężonych ocenicieli-rzeczoznawców sądowych.

Sądy gminne odbiorą od tychże przysięgę w następującej rocie: „Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu i Wszechwiedzącemu szczerze, iż spostrzeżenia (wywód oględzin) i zdanie swoje według najlepszej wiedzy i sumienia udzielę, tak mi Panie Boże dopomóż“.

Przed złożeniem przysięgi Sądy gminne mają w sposób, odpowiadający wykształceniu i zdolności pojmowania, przypomnieć świętość przysięgi ze stanowiska religijnego, ważność tejże dla porządku prawnego, kary za krzywoprzysięstwo, doczesne i wieczne oraz zwrócić uwagę, że przysięga ma być złożoną w rozumieniu sądu, zatem bez wszelkiego zastrzeżenia i bez dwuznaczności.

Z odebrania przysięgi od przedstawionych na ocenicieli-rzeczoznawców należy spisać protokół, w którym należy wymienić powyższą rotę przysięgi i składający przysięgę mają podpisać protokół, ponadto sędzia i pisarz sądowy, uczestniczący przy tej czynności.

Protokół należy wciągnąć do rejestru Nc i przechować w aktach sądowych.

Wszyscy, którzy przyjęli obowiązki ocenicieli-rzeczoznawców, nie mogą następnie uchylać się bez ważnych przyczyn od spełnienia tych czynności, co zresztą normują postanowienia art. 528-533 proc. cyw. jak również co do pobierać się mającego wynagrodzenia.

Sądy gminne i Sędzia pokoju sporządzą wykaz ocenicieli-rzeczoznawców w porządku alfabetycznym gmin i jeden egzemplarz zachowają dla własnego użytku w sądzie, a drugi egzemplarz prześlą najpóźniej do końca grudnia 1915 roku c. i k. Sądowi obwodowemu w Pińczowie w celu zestawienia ogólnego wykazu ocenicieli w całym obwodzie.

Każdemu ocenicielowi należy wydać ze Sądu poświadczenie, że został ustanowiony zaprzysiężonym ocenicielem sądowym.

C. i k. Komendant Obwodu

ZYGMUNT GRZYMAŁA-DOBIECKI, c. i k. pułkownik, m. p.

Pińczów — Druk. I. Rapoporta.